

Tekst van de buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders van Akzo Nobel N.V., gehouden op 30 november 2017 zoals opgenomen in een proces-verbaal van vergadering, verleden voor Professor Martin van Olffen, notaris in Amsterdam op 26 februari 2018

1 Opening

De voorzitter, tevens de voorzitter van de Raad van Commissarissen, de heer Antony Burgmans, opent de Buitengewone Algemene Vergadering van Aandeelhouders om veertien uur en geeft het volgende aan:

"Goedemiddag dames en heren. Fijn dat u allemaal gekomen bent en fijn dat u het nare herfstweer hebt kunnen trotseren. Ik open deze bijzondere algemene vergadering van aandeelhouders en heet u nogmaals van harte welkom. Ik verzoek u vriendelijk om alle apparaten uit te zetten. U mag uw gehoorapparaat aanhouden.

Tijdens deze vergadering zullen wij drie agendapunten behandelen. Bij agendapunt 1 de benoeming van de heer De Vries tot lid van de Raad van Bestuur. Bij agendapunt 2 de benoeming van de heer Thomas, mevrouw Clark en de heer Jaski tot lid van de Raad van Commissarissen. En bij agendapunt 3 de goedkeuring van de afsplitsing van de Specialty Chemicals-activiteiten van AkzoNobel.

Na afloop daarvan zal ik de heer Vanlancker vragen om een toelichting te geven op enkele recente ontwikkelingen, waaronder de afgebroken gesprekken tussen AkzoNobel en Axalta. Vanzelfsprekend kunnen de aandeelhouders daar dan vragen over stellen. Ik wijs u op het woord dan. Discipline is niet het sterkste punt van de aandeelhoudersvergaderingen van AkzoNobel, maar ik zou het erg op prijs stellen als u ons eerst de agenda laat afwerken met eerst de benoemingen van diverse bestuurders en dan de afsplitsing van Specialty Chemicals. Daar komt ook een aparte inleiding van door de heer Vanlancker en daar kunt u dan vragen over stellen. Als dat is afgehandeld en daarover is gestemd, zal de heer Vanlancker wederom een verhaal houden over wat er in de afgelopen weken is gebeurd. Dan kunnen de aandeelhouders daar eventueel ook vragen over stellen. Ik zou het erg op prijs stellen als die volgorde kan worden aangehouden.

In deze vergadering is onze accountant, PricewaterhouseCoopers, aanwezig in verband met agendapunt 3. Zoals u ziet konden helaas niet alle leden van de Raad van Commissarissen vandaag aanwezig zijn vanwege verplichtingen elders. In deze vergadering nemen we afscheid van Sari Baldauf. Zij treedt terug vanwege de tijdsbesteding die andere functies van haar eisen. Graag wil ik haar namens ons allen hartelijk danken voor haar belangrijke bijdrage binnen de Raad van Commissarissen en aan de ondernemingen, in het bijzonder ook als voorzitter van onze Beloningscommissie. Wij wensen haar het allerbeste toe voor de toekomst."

2 Samenstelling van de Raad van Bestuur

De voorzitter gaat over tot de behandeling van het eerste agendapunt, het voorstel tot benoeming van de heer De Vries tot lid van de Raad van Bestuur: "Op negentien september is de heer De Vries aangekondigd als nieuwe Chief Financial Officer (CFO) van AkzoNobel. De Raad van Commissarissen hanteert een consistente en gestructureerde aanpak voor de succession planning voor de Raad van Bestuur en het Executive Committee. Tweemaal per jaar wordt dit onderwerp behandeld, mede aan de hand van de interne en externe kandidaten. Bij de zoektocht naar een kandidaat, is aansluiting gezocht bij het gewenste profiel voor de nieuwe CFO. Vanzelfsprekend hebben wij gebruik gemaakt van een internationaal opererende searcher. Het brede internationale profiel van de heer De Vries, en zijn uitgebreide en voor de onderneming zeer relevante ervaring, maken de heer De Vries voor ons tot een voortreffelijke kandidaat. De heer De Vries heeft al meer dan vijfentwintig jaar gewerkt in financiële functies en in het internationale bedrijfsleven, waaronder tien jaar in Azië. Hij was onder meer CFO van TNT Express. Zijn laatste positie was CFO van de Intertrust Group. De heer De Vries heeft een uitstekende expertise op het gebied van financiële operatie, organisatorische veranderingen en transformatie, en het leiden van strategische trajecten. De benoeming wordt voorgesteld voor een termijn van vier jaar, die begint op één januari tweeduizendachttien en dus eindigt in tweeduizendtweeëntwintig."

De voorzitter verzoekt de heer De Vries om op te staan. Vervolgens geeft de voorzitter de aandeelhouders gelegenheid vragen te stellen over de benoeming van de heer De Vries. Hij verzoekt de aandeelhouders de vragen beknopt te houden en in één beurt te stellen, zodat ook anderen het woord kunnen voeren. Vragen kunnen in het Engels worden gesteld en een aantal personen zal de aandeelhouders vandaag in het Engels adresseren. De voorzitter verzoekt de aandeelhouders om de vragen tot hem te richten en gebruik te maken van de microfoons in de gangpaden. Tevens wordt de aandeelhouders gevraagd om hun naam te noemen en, indien van toepassing, de aandeelhouder die wordt vertegenwoordigd.

De voorzitter vraagt wie hij het woord mag geven, en geeft het woord aan de heer Broenink.

De heer Broenink merkt op dat hij een aandeelhouder uit Rotterdam is en geeft aan: "Ik ben altijd heel geïnteresseerd in benoemingen, want die gaan over de toekomst. Het grootste deel van normale aandeelhoudersvergaderingen gaat over het verleden en het ik vind het altijd jammer als een kandidaat alleen maar even kort opstaat. Ik zou altijd graag persoonlijk van hem of haar willen horen waarom hij die baan ambieert en wat hij de komende jaren wil gaan doen. Deze vraag wil ik ook bij de kandidaten voor de Raad van Commissarissen stellen, maar om het kort te houden, probeer ik het nu in één keer te doen."

De voorzitter vraagt de heer Broenink of hij het dan ook goed vindt als zij hem kort antwoorden.

De heer Broenink antwoordt: "Nee, ik wil een uitgebreid antwoord."

De voorzitter vraagt de heer De Vries de aandeelhouders toe te spreken.

De heer De Vries neemt het woord: "Allereerst ben ik natuurlijk heel erg vereerd om de geweldige opportunity te hebben om de CFO-functie van AkzoNobel op me te nemen en toe te treden tot de management board van AkzoNobel. Misschien inderdaad een paar woorden over mijn achtergrond. Ik ben opgegroeid in de finance functie binnen Philips. Daar heb ik gedurende vele jaren vele functies bekleed en heb ik onder andere tien jaar in Azië gewoond en gewerkt. Daar heb ik overigens ook mijn vrouw leren kennen. Zij is Taiwanese. Nadat ik terugkwam in Nederland, heb ik mezelf verbreed en heb ik de CIO-positie bij Philips ingenomen op ExCo level. Vervolgens nam ik ook de CPO-rol voor procurement. De CIO-rol is Chief Information Officer en de CPO-rol is de Chief Procurement Officer. Vervolgens heb ik geholpen met de divestment van de televisiebusiness, waarbij ik zelf de CEO-rol van de televisie joint-venture heb genomen. Dat was een joint-venture met een Chinese meerderheidspartner. Na de integratie van die joint-venture, ben ik CFO en board member van TNT Express geworden. Nu ben ik CFO en executive board member van de Intertrust Group. En nogmaals, ik kijk ernaar uit om per één januari bij AkzoNobel te starten. Gegeven mijn internationale experience, gegeven de vele verschillende rollen die ik heb gehad, en gegeven het feit dat ik veel ervaring heb in organisation change en in transformatietrajecten en -projecten, denk ik veel waarde toe te kunnen voegen in de situatie waarin AkzoNobel zich nu bevindt en natuurlijk veel waarde kan toevoegen in het supporten van de objectives voor de tweeduizendtweintig goals. Daar wil ik het bij laten."

De voorzitter vraagt of er nog meer vragen zijn, en geeft het woord aan mevrouw Van Lamoen.

Mevrouw Van Lamoen geeft aan dat zij werkzaam is bij Robeco en in deze vergadering ook namens MN en NN IP spreekt: "Ik heb een vraag over de governancestructuur van het statutair bestuur en over het aandelenpakket van de heer De Vries. Allereerst: sinds enkele jaren hanteert AkzoNobel een governancestructuur met twee statutair bestuurders. In de loop van het afgelopen jaar hebben we gezien dat een dergelijk bestuur, dat vrij klein is in omvang, ook kwetsbaar kan zijn. Bij het vertrek van een bestuurder dient AkzoNobel tot twee maal toe heel snel een vervanger te zoeken om het ontstane gat op te vullen. Een zorgvuldig selectieproces is in de regel niet gebaat bij heel veel tijdsdruk. Daarnaast is het lastig om met een tweekoppig bestuur voldoende diversiteit aan de top te waarborgen. Mijn vraag is dan ook: is AkzoNobel er nog steeds van overtuigd dat een tweekoppig statutair bestuur de beste keus is voor een onderneming als deze? En hoe wil AkzoNobel naar de toekomst toe voldoende diversiteit in het management waarborgen?"

Mijn tweede vraag: de waarde van de prestatieaandelen die de heer De Vries krijgt toegekend is hoger dan de eerdere aanspraken bij zijn vorige werkgever en dat is niet in lijn met de good governance practices. Kunt u een toelichting geven op de beweegredenen van het verstrekte pakket?"

Tot slot onze stem: Robeco en MN zullen vóór de benoeming van de heer De Vries stemmen. NN IP zal zich onthouden van stem."

De voorzitter bedankt mevrouw Van Lamoen antwoordt: "Op uw eerste vraag, of wij geloven dat de huidige structuur voor de toekomst geschikt is, is het antwoord ja. Wij zijn niet voornemens om iets te doen of te veranderen aan het, zoals u dat noemt, tweekoppige bestuur. U moet zich wel realiseren dat er in de dagelijkse gang van zaken sprake is van een ExCo, een Executive Committee, wat u bij veel andere ondernemingen ook ziet. Dat is niet uniek voor AkzoNobel. U kunt deze vraag in praktisch elke andere Nederlandse aandeelhoudersvergadering stellen en ik denk dat u dan overal ongeveer hetzelfde antwoord krijgt. Het is niet zo dat deze twee mensen het alleen doen: er werken vijftien duizend (15.000) mensen bij AkzoNobel. De dagelijkse gang van zaken wordt ook door een Executive Committee aangestuurd. U moet zich realiseren dat het niet zo is dat deze twee mensen voortdurend met elkaar de hele gang van zaken bestieren. De vraag over diversiteit is een algemene vraag. We hebben binnen het ExCo iemand die apart verantwoordelijk is voor human relations. Die neemt ook dit onderwerp ter harte. Ik geloof dat de heer Vanlancker daar iets meer over wil zeggen."

De voorzitter geeft het woord aan de heer Vanlancker.

De heer Vanlancker bevestigt dat en vraagt aan mevrouw Van Lamoen of zij het specifiek over diversiteit in de Board of Management had of over diversiteit in het algemeen.

Mevrouw Van Lamoen bevestigt dat zij het had het over diversiteit in het management.

De heer Vanlancker merkt op: "U zou kunnen zeggen, een ietwat langere Nederlander en een korte Belg is al heel wat diversiteit, maar dat bedoelt u niet waarschijnlijk. Zoals de voorzitter aanduidde, is er de Board of Management die de governance body is van beslissingen die in een bredere kring in het Executive Committee genomen worden. Dat zijn meestal heren rond dezelfde leeftijd. Daar zijn we zelf ook triest over, na het vertrek van mevrouw Castella uit die groep. De statistieken in het bedrijf geven aan dat we, wat betreft diversiteit, de pijn wel aan het opbouwen zijn. Diversiteit is niet alleen paspoortdiversiteit, er is heel wat diversiteit van denken. Het is niet praktisch, maar de Executive Committee-vergaderingen zijn niet zo dat iedereen blindelings akkoord gaat met wat er verteld wordt. Er is een vrij hevige en een vrij gezonde discussie met vrij diverse meningen rond de tafel over wat er moet gebeuren. De diversiteit in de meer klassieke benadering is werk waar we zien dat het niet reflecteert wat de samenleving zou willen hebben."

De voorzitter geeft aan: "U had nog een vraag, over de performance shares. We hebben er drieduizend zeshonderd (3.600) aan de heer De Vries toegekend, aannemende dat hij zou worden benoemd. We hebben de uitstaande verplichtingen van zijn vorige werkgever overgenomen. Daar zit een aantal plussen en minnen in, dus het is lastig om het met elkaar te vergelijken. We hebben geprobeerd om ongeveer de waarde van de uitstaande verplichtingen over te nemen. Dat is uitgedrukt in drieduizend zeshonderd (3.600) performance shares."

Mevrouw Van Lamoen bedankt de voorzitter voor de toelichting en merkt op dat haar berekeningen op een ander aantal uitkwamen.

De voorzitter verklaart het volgende: "Ik kan het u verzekeren. Of wij hebben een rekenfout gemaakt, dat zou kunnen, maar dat denk ik niet. Wij erkennen wel dat het voor u erg moeilijk is om het na te rekenen vanwege wat de informatie is. De methode was dat de waarde die er stond is overgenomen."

Mevrouw Van Lamoen geeft aan dat zij dat goed vindt om te horen.

De voorzitter vraagt of er nog meer vragen zijn en geeft het woord aan de heer Keyner.

De heer Keyner geeft aan dat hij spreekt namens de VEB: "De vragen die ik vandaag heb, hebben te maken met de link tussen enerzijds de benoeming voor de Raad van Bestuur en Raad van Commissarissen en anderzijds de nieuwe, aangescherpte of opgefriste strategie zoals dit jaar in meerdere fasen naar buiten toe gecommuniceerd. Binnen de markt, onder beleggers, is er veel twijfel of onzekerheid over de mate waarin AkzoNobel in staat zal zijn om de doelstellingen die ze dit jaar zelf heeft geformuleerd zelfstandig, op eigen kracht te kunnen gaan realiseren. Er is altijd een stukje onzekerheid. Men kan wel allerlei doelstellingen hebben."

De voorzitter merkt op: "Het spijt me dat ik interrumppeer, maar het gaat hier over de benoeming van de heer De Vries. Ik heb gevraagd of u een vraag wilde stellen. Dit is een referaat. Kunt u alstublieft de vraag stellen over het agendapunt?"

De heer Keyner geeft aan dat hij niet iemand is van de lange verhalen. Hij merkt op dat hij probeert uit te leggen waarom hij de vraag stelt zodat hij ook een relevant antwoord krijgt. Hij is bang dat hij anders een antwoord krijgt waar hij niets mee kan.

De voorzitter geeft aan dat men allemaal bekend is met de achtergrond. Hij geeft aan dat dit allemaal aandeelhouders zijn die het dossier AkzoNobel heel goed kennen. Er hoeft daarom geen heel lange inleiding gehouden worden om hen de context te laten begrijpen.

De heer Keyner merkt op: "Als u dat niet had gezegd, dan was ik al klaar geweest met mijn verhaal en had ik mijn vraag gesteld. Ik ben normaal gesproken to the point, en dat ga ik nu opnieuw zijn. Er is twijfel in de markt of AkzoNobel datgene wat u heeft aangekondigd op eigen kracht kan gaan halen. Daarover kunnen we discussiëren, maar dat gaan we nu niet doen. Die twijfel is er bij anderen ook; ook bij de VEB. De vraag die ik heb is: in welke mate heeft de heer De Vries zich georiënteerd op AkzoNobel en de markt? De eerste vraag is: ik neem aan dat hij zich conformeert aan het reeds gecommuniceerde beleid alsmede de doelstellingen die met name voor tweeduizendtweintig zijn geformuleerd. Maar ik ben met name benieuwd in welke mate en hoe de heer De Vries zijn onderzoek heeft gedaan om daarbij vertrouwen te hebben."

De tweede vraag heeft te maken met de variabele beloning van bestuurders en ook van de heer De Vries. Ik mag aannemen dat met name de variabele beloning in sterke mate gekoppeld is aan de strategische doelstelling zoals dit jaar gecommuniceerd aan de beleggers en dat er geen sprake zal zijn van een variabele beloning als er een stuk minder is gepresteerd in tweeduizendtweintig. Dat waren de twee vragen, dat viel toch mee."

De voorzitter antwoordt: "Misschien even het laatste punt eerst. Ik kan u verzekeren dat het beloningspakket van de heer De Vries volledig gekoppeld is aan de strategische doelstellingen. Met name de strategische doelstellingen van de onderneming voor tweeduizendtweintig. Het principe van zijn beloningspakket is geheel het beloningspakket van zijn voorganger, wat goedgekeurd was in de aandeelhoudersvergadering. Dat stramien hebben we volledig overgenomen en de doelstellingen die daarin stonden, gelden ook voor hem. Hoe hij zich georiënteerd heeft? Hij heeft natuurlijk vele gesprekken met ons gehad. Hij heeft met vrij veel mensen gesproken; niet alleen met de Raad van Commissarissen, maar ook met het Executive Committee en natuurlijk ook heel veel met de CEO. Zo heeft hij het gevoel gekregen alsof hij zich binnen deze onderneming thuis kan voelen, inclusief de doelstellingen van deze onderneming."

De heer Keyner reageert: "Bij u zal er veel minder twijfel zijn dan in de markt. Maar een groot deel van de markt heeft wel wat meer zorgen en is minder optimistisch dan hetgeen u heeft gecommuniceerd. De vraag is in hoeverre de heer De Vries zich, buiten degenen die het beleid en de nieuwe strategie ondersteunen, heeft georiënteerd op hoe de markt eruitziet en waarom anderen daar misschien zo pessimistisch over zijn. Dat is waar ik naar op zoek ben."

De voorzitter antwoordt: "Ik kan u verzekeren dat de heer De Vries zich niet alleen bij ons heeft georiënteerd, maar zich in den brede heeft georiënteerd op de positie van AkzoNobel."

De voorzitter vraagt of er nog meer vragen zijn en constateert dat dat niet het geval is. Hij gaat over tot de stemming over de benoeming van de heer De Vries. Eerst zal de secretaris, mevrouw Van Meer, de stemprocedure toelichten.

Mevrouw Van Meer deelt mee dat de aandeelhouders om te stemmen een stemkastje, een chipkaart en een stemkaart hebben ontvangen: "Op de stemkaart vindt u instructies hoe u kunt stemmen. Als u daarover vragen heeft, kunt u uw hand opsteken. Dan komt er iemand om de werking en de bediening van het kastje uit te leggen. Aandeelhouders hadden de mogelijkheid om op afstand te stemmen via de ABN AMRO-website. De heer Clumpkens, notaris, zal als gevolmachtigde en onafhankelijke derde de stemmen namens de deelnemende aandeelhouders uitbrengen. Donderdag twee november tweeduizendzeventien was de registratiedatum voor deze vergadering. Dit houdt in dat de aandeelhouders die op die datum als zodanig waren geregistreerd voor deze vergadering stem- en vergadergerechtigd zijn. De oproep en de agenda zijn gepubliceerd op de websites van AkzoNobel en Securities Info. De vergadering is correct bijeengeroepen en kan rechtsgeldige besluiten nemen ten aanzien van de agendapunten."

De voorzitter verklaart dat inmiddels ook de presentielijst beschikbaar is: "De registratie van aandeelhouders is om veertien uur gesloten en de presentielijst is gecontroleerd. Een kapitaal van driehonderdnevenvijftig miljoen zevenhonderdvijftienduizend éénhonderdvierenzeventig euro (EUR 359.715.174,--) is vertegenwoordigd, zodat in totaal éénhonderdnevenzeventig miljoen achthonderdzevenenvijftigduizend vijfhonderdzevenentachtig (179.857.587) stemmen kunnen worden uitgebracht. Het presentiepercentage is hiermee eenenzeventig en veertig/éénhonderdste procent (71,40%). We gaan stemmen. Ik geef nu aan wanneer ik de stemming open en sluit. Na

de stemming verschijnt de uitslag op het scherm. Het stemresultaat zal ook op onze website worden gepubliceerd. De stemming is nu geopend."

De voorzitter verklaart de stemming voor gesloten en geeft aan: "U ziet achter mij de uitslag. Ik stel vast dat het voorstel is aangenomen en ik vraag de secretaris het resultaat te noteren. Dank u wel en van harte gefeliciteerd met de benoeming."

3 Samenstelling van de Raad van Commissarissen

De voorzitter gaat over naar agendapunt 2, het voorstel tot benoeming van mevrouw Clark, de heer Thomas en de heer Jaski tot lid van de Raad van Commissarissen en geeft aan: "Vandaag staat de benoeming van deze drie nieuwe leden van de Raad van Commissarissen op de agenda. Voor deze voordracht hebben wij een uitgebreide externe selectieprocedure gevolgd met behulp van een internationaal vermaard recruitmentbureau. De voordracht van Sue Clark en Patrick Thomas was al enige tijd in voorbereiding en is medio augustus aangekondigd. We maakten toen bekend tevens op zoek te gaan naar een derde kandidaat. Na een uitgebreide selectie op basis van het door de Raad van Commissarissen opgestelde profiel, zijn wij gekomen tot de voordracht van de heer Jaski. Onze keuze voor de heer Jaski hebben wij, zoals aangekondigd, ook besproken met onze grootaandeelhouders. De benoeming van deze drie kandidaten zal onze Raad van Commissarissen verder versterken en zal bijdragen aan de gestructureerde opvolging binnen de Raad.

De heer Thomas heeft een uitgebreide ervaring in de specialty chemicals-sector. Hij is op dit moment voorzitter en CEO van Covestro, het voormalige Bayer MaterialScience. Tot tweeduizendzestien was hij niet-uitvoerend bestuurder van BG Group plc, waar hij zes jaar lang lid was van de Audit Committee en de Remuneration Committee.

Mevrouw Clark was directeur Europa bij brouwerij SABMiller. Zij is momenteel niet-uitvoerend bestuurder bij, onder meer, frisdrankonderneming Britvic en levensmiddelenbedrijf Bakkavor. Zij heeft een sterke staat van dienst op het gebied van investor relations en business strategy.

De heer Jaski was tot tien maart tweeduizendzeventien CEO van OFFICEFIRST Immobiliën AG. Daarvoor was hij onder meer CEO van Grontmij N.V. De heer Jaski is momenteel lid van de Raad van Commissarissen van Synbra Group.

Op vierentwintig juli heeft onze aandeelhouder USS verzocht de benoeming van een eigen kandidaat-commissaris te agenderen. We hebben dat verzoek ingewilligd. Omdat er drie vacatures in de Raad van Commissarissen waren en de kandidaat van USS reeds voor de eerste nominatie was gedaan, hebben wij deze kandidaat geplaatst tegenover de heer Thomas. USS heeft later besloten de voordracht terug te trekken.

De benoeming van de drie kandidaten die vandaag worden voorgesteld, is voor een termijn van vier jaar vanaf vandaag en eindigt in tweeduizendeenentwintig. Mag ik de kandidaten verzoeken om even te gaan staan?"

De voorzitter vraagt of de heer Broenink het op prijs stelt als ze alle drie een korte presentatie houden.

De heer Broenink bevestigt dat op prijs te stellen.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Thomas.

Mr. Thomas gives an introduction: "I am delighted to join you today and I am delighted to have the opportunity to join the AkzoNobel Supervisory Board. I believe that I bring maybe forty years of experience in the chemicals sector and in the industrial segments that AkzoNobel is deeply involved in. And as a former non-executive board member and member of a number of supervisory boards, I also believe I can act with true independence and look forward to working together on developing and helping the team deliver their strategy. Thank you very much."

De voorzitter vraagt of er vragen zijn.

Mevrouw Van Lamoen merkt op dat zij spreekt namens Robeco, MN en NN IP en geeft aan: "Ik heb niet zozeer een vraag over de heer Thomas, maar over de gevolgde procedure in het selectie- en het voordrachtproces van de alle drie de commissarissen. Onze vragen richten zich vooral op de kandidaat die, naast de drie vandaag voorgestelde kandidaten, in het vizier is geweest. De lange-termijnaandeelhouder USS heeft in juli een voorstel gedaan voor de voordracht van een vierde commissaris, de heer Meurice. Gezien de solide achtergrond van deze kandidaat-commissaris, leek het logisch dat AkzoNobel deze kandidaat een serieuze kans zou geven in het selectieproces. We hebben inmiddels begrepen dat AkzoNobel tijdens de aandeelhoudersvergadering van september heeft aangegeven dat ze graag de relatie met aandeelhouders wil verbeteren. Daartoe is een specifieke Raad van Commissarissen-commissie opgericht. Een belangrijk onderdeel van een goede relatie is het serieus nemen van zorgen en suggesties van betrokken aandeelhouders. De indruk die bij ons bestaat, is dat de door USS voorgedragen kandidaat niet echt een reële kans heeft gekregen binnen het selectieproces. Zo hebben wij begrepen dat er geen gesprek heeft plaatsgevonden tussen deze kandidaat en de nominatiecommissie. Wij begrijpen natuurlijk dat de tijd van commissarissen heel kostbaar is, maar ons inziens zou het juist zijn geweest om in elk geval een gesprek met deze kandidaat te voeren en de beoordeling niet uitsluitend over te laten aan een extern searchbureau. We hebben twee vragen en een verzoek.

Allereerst de volgende vraag. Een serieuze optie zou zijn geweest om een voordracht van vier in plaats van drie commissarissen te doen. Waarom heeft AkzoNobel er niet voor gekozen om vandaag vier commissarissen voor te dragen? De tweede vraag is: kunt u een toelichting geven op de gehanteerde selectieprocedure en kunt u aangeven hoe de drie voorgedragen commissarissen passen binnen het profiel van de Raad van Commissarissen?

Dan mijn verzoek. De komende maanden zal de Raad van Commissarissen van AkzoNobel een nieuwe voorzitter van de Raad van Commissarissen benoemen. We verzoeken om aandeelhouders

heel serieus bij dit proces te betrekken en input van lange-termijnaandeelhouders serieus mee te nemen. Graag uw reactie op dit verzoek.

Tot slot wil ik aangeven dat, gezien de ervaring van mevrouw Clark alsmede de heren Thomas en Jaski, zowel Robeco als MN voor de benoeming van deze drie commissarissen zullen stemmen. NN IP zal zich onthouden van stemmen ten aanzien van de benoeming van de heer Jaski."

De voorzitter reageert: "Het is zeer verheugend om te horen dat u positief zal stemmen. Dat waarderen we zeer. Op uw laatste vraag, over de voorzittersrol, kan ik zeggen dat de Raad van Commissarissen de mening van aandeelhouders zeer serieus zal nemen. Dan hebt u gevraagd naar een profiel. Wij proberen natuurlijk om bij de Raad van Commissarissen mensen te vinden die elkaar aanvullen, die allemaal een kracht hebben op een bepaald terrein, die voor AkzoNobel relevant zijn. Die puzzel gaat niet altijd perfect. Ik kan u uit eigen ervaring verzekeren dat het aanbod van goede commissarissen buitengewoon schaars is. Primair kijken we natuurlijk naar mensen die ervaring hebben in het bedrijfsleven en die weten wat er speelt, en met name bij ondernemingen zoals AkzoNobel en internationaal opererende ondernemingen; mensen die pieken en dalen hebben meegemaakt en weten hoe om te gaan met goede tijden en met slechte tijden; mensen die door de wol zijn geverfd. Dat is het allerbelangrijkste. Vervolgens hebben we naar de verschillende functiegebieden gekeken. De één is wat meer financieel, de ander is wat meer marketing, de derde heeft veel ervaring op IT-gebied. Dat zijn de zaken waar naar gekeken wordt. Zo proberen we een zo volledig mogelijke Raad van Commissarissen te krijgen. Daarnaast speelt diversiteit tegenwoordig, terecht, een grote rol. We hebben geprobeerd de quota in stand te houden die in Nederland weliswaar niet wettelijk aanwezig zijn, maar waaraan we ons ook hebben gecommitteerd. Dat is ongeveer hoe de selectie gaat. We hebben een Nomination Committee en die vergadert vier tot vijf keer per jaar. Daar worden voortdurend kandidaten opgevoerd die worden aangedragen door een daarin gespecialiseerd bureau en dat internationaal opereert zodat het internationale profielen kan aandragen. Op een voortdurende basis passeren mensen de revue. Op grond daarvan zijn deze kandidaten uit de procedure komen rollen.

Dan uw eerste vraag. Waarom niet vier commissarissen? We hadden maar drie vacatures, dus we hebben er drie ingevuld."

Mevrouw Van Lamoen merkt op dat het AkzoNobel vrij had gestaan om daar een vierde aan toe te voegen.

De voorzitter antwoordt: "Dat is niet gebeurd. Er worden er drie voorgesteld. Ik vind dat al veel."

De voorzitter vraagt wie er nog meer vragen heeft over de benoeming van de heer Thomas. Hij geeft het woord aan de heer Summerfield.

Mr. Summerfield states that he represents USS in this meeting, and that Ms. Van Lamoen has already kindly introduced USS: "We are one of the largest pension funds in the United Kingdom. We have been a shareholder in AkzoNobel since two thousand and ten. We have a holding with approximately three million and two hundred thousand (3,200,000) shares in the company equating

to one and two/tenth percent (1.2%) of AkzoNobel's issued share capital. It is always a pleasure to come here to address shareholder meetings and I am here to set the record straight and clarify why we decided to withdraw Mr. Meurice's candidacy. The starting point is that at USS we believe that corporate governance is a prerequisite for sustained and positive corporate performance. And it follows that USS has always aimed to ensure that there is the strongest possible Supervisory Board in place to guide AkzoNobel's strategy going forward. We believe that Mr. Meurice, the candidate we originally proposed through a shareholder resolution, would have strengthened the Board and made a valuable contribution thanks to his record of creating a significant shareholder value at ASML. However, with Mr. Meurice's full support we decided to withdraw our proposal to nominate him to the AkzoNobel Supervisory Board and to remove our resolution from today's meeting agenda. It was regrettable that the Board constructed the agenda in a way which would have meant that two extremely strong candidates, Mr. Meurice and Mr. Thomas, would have competed against each other for a single position. This was not in our view the best way to achieve the strongest Board for the company and not conducive to repairing your relationship with the shareholders as advised by the Enterprise Chamber.

As our confidence in the Supervisory Board has still not been restored following events surrounding the PPG approach, we will not be supporting the nominations of Mr. Jaski and Mrs. Clark at the meeting today. This is not a personal attack on either candidate. It is our belief that the Supervisory Board in rejecting our candidate, or at least putting him against Mr. Thomas, was not in the best interest of shareholders. And with that I thank you for your attention."

De voorzitter bedankt de heer Summerfield en geeft het woord aan de heer Keyner.

De heer Keyner merkt op dat hij de VEB vertegenwoordigt en geeft aan: "Het pleidooi waarin u aangeeft hoe moeilijk het is om goede kandidaten te vinden, leek een pleidooi voor toetreding van de heer Meurice bij een volgende aandeelhoudersvergadering. Wij betreuren het als VEB bijzonder dat iemand van het kaliber van de heer Meurice uiteindelijk niet toetreedt tot een belangrijke functie bij AkzoNobel. Dat gezegd hebbende, heb ik twee vragen. De eerste is aan de voorzitter, die eindverantwoordelijk is voor de Raad van Commissarissen. In welke mate moeten de beleggers zich, met een nieuwe strategie, een nieuwe Raad van Bestuur en eigenlijk een grotendeels vernieuwde Raad van Commissarissen, zorgen maken over de impact daarvan op de implementatie van de nieuwe strategie? Die is immers nogal uitdagend en anderen twijfelen eraan; u wellicht wat minder. In welke mate is er een risico waar wij ons zorgen over moeten maken?"

De tweede vraag is een gemakkelijke. Ik zou heel graag van de nieuwe commissarissen willen horen dat ze volmondig in de nieuwe strategie geloven en die ondersteunen, en met name de targets die daarbij horen."

De voorzitter reageert: "Uw eerste vraag is of u zich zorgen moet maken dat de nieuwe Raad van Commissarissen, zoals u dat noemt, het is geen nieuwe Raad van Commissarissen maar een aangevulde Raad van Commissarissen, afwijkend denkt over de strategie zoals die nu op tafel ligt."

De heer Keyner geeft aan: "Dat is de tweede vraag: of de nieuwelingen, net als u, de nieuwe strategie met de nieuwe, aangescherpte targets ondersteunen, er heilig in geloven en daar echt committed aan zijn. De andere vraag was meer aan u gericht: het totaal vernieuwende, met een nieuwe strategie, een nieuwe Raad van Bestuur, en een grotendeels vernieuwde Raad van Commissarissen zal een impact hebben op de onderneming. In welke mate is dat een zorg of juist een reden tot vreugde bij aandeelhouders?"

De voorzitter stelt: "Ik zou zeggen dat dat een reden tot vreugde is want nieuw bloed en nieuwe gezichtspunten zijn nooit slecht. Wij hebben op dit moment een strategie die in april is aangekondigd. Onze CEO heeft dat nog eens kritisch tegen het licht gehouden. Dat hebben we u in september helemaal uitgelegd. De CEO gelooft in de tweeduizendtintig strategie en de targets, en de standalonestrategie van AkzoNobel. Hij heeft daarbij volmondig de steun van de Raad van Commissarissen die de strategie, conform zijn plicht, ook nog eens kritisch tegen het licht heeft gehouden en het management heeft uitgedaagd om er nog een keer anders tegenaan te kijken. Maar zijn geloof heeft daarin standgehouden. Dat geldt ook voor het geloof van de Raad van Commissarissen. De nieuw toetredende leden van de Raad van Commissarissen gaan daar volledig in mee. Ik weet natuurlijk niet wat er over twaalf of over vierentwintig maanden gebeurt. Dat kan niemand weten. Maar op dit moment staan zowel de Raad van Bestuur als de Raad van Commissarissen volledig achter de strategie. Die is overigens niet meer nieuw, want de strategie is er al sinds april, maar u kunt er vanuit gaan dat iedereen daar volledig achter staat."

De voorzitter bedankt de heer Keyner voor zijn vragen en geeft het woord aan de heer Spanjer.

De heer Spanjer merkt op: "Ik heb een aantal vragen en ik houd ze zoals u weet altijd kort. Zojuist gaf u in uw betoog aan dat het moeilijk is om goede leden te vinden. Er is een naam gevallen van een vierde lid, maar waarom is hij niet verder gekomen dan de uitgang? Hij is niet eens bij de beoordelingscommissie gekomen."

De voorzitter merkt op dat hij niet eens bij de ingang is gekomen, laat staan bij de uitgang.

De heer Spanjer vraagt: "Waarom heeft u deze meneer niet uitgenodigd en waarom heeft u de keuze op deze drie kandidaten laten vallen? De tweede vraag is: ze worden alle drie voor vier jaar benoemd en over vier jaar zitten we er dan mee dat er dan drie leden weggaan. Dan krijgt men opnieuw het verhaal dat het moeilijk is omdat er kennis weggaat. Waarom hebt u er niet gelijk voor gekozen om één van hen voor twee jaar en de volgende voor drie jaar te benoemen zodat er meer knowhow in de Raad van Commissarissen komt? Dat begrijp ik niet helemaal en ik hoop daar een antwoord op te krijgen. En wat heeft u doen besluiten om deze drie mensen voor te dragen en wat worden hun specifieke taken binnen de Raad van Commissarissen?"

De voorzitter antwoordt: "Wij hebben geprobeerd om de drie beste mensen te vinden voor de drie vacatures. Wij geloven dat we daarin zijn geslaagd en wij geloven dat we dat hebben gedaan. Vandaar dat we deze drie personen voorstellen, en niet een ander drietal. Dat is de reden waarom de aandeelhouders vandaag deze drie kandidaten zien. De vraag is waarom het niet meer gesteggeld is gedaan. Dan kijk ik even naar de expert op dit gebied."

De heer Dumoulin licht toe: "Dit had zeker gekund. Aan de andere kant hebben we op deze manier meer flexibiliteit. Mocht het op enig moment vanwege het rooster van optreden nodig zijn dat we een ander ritme volgen dan uit de benoemingstermijnen volgt, dan kan dat altijd. Als de Raad van Commissarissen dat in het belang van de samenstelling van de Raad van Commissarissen vinden, is het vanzelfsprekend mogelijk dat leden eerder voor herbenoeming in aanmerking komen. Het omgekeerde kan echter niet. Als het een kortere termijn is en we zouden denken dat die termijn te vroeg eindigt, moeten we weer naar u terug. Daarom is gekozen voor drie keer vier jaar. Dat past ook binnen de Nederlandse governance."

De heer Spanjer reageert: "Bij agendapunt 3 gaan we een stukje van AkzoNobel in de huidige vorm afslaan. Waarom moet er dan toch bij de verfdivisie zo een grote Raad van Commissarissen zijn? Of gaat er van die groep nog een gedeelte mee naar het bedrijf waar de Chemicals naartoe gaan?"

De voorzitter antwoordt: "Nee, maar u stelt een goede vraag. Waarom zijn er zoveel commissarissen nodig? Dat heeft te maken met het feit dat er, behalve de Raad van Commissarissen, ook een aantal commissies is in de Raad van Commissarissen, waaronder de Auditcommissie en de Beloningscommissie. Bij AkzoNobel is al jarenlang de gedachte dat er misschien één of twee andere commissies toegevoegd moeten worden. We hebben nu de Shareholder Relations Committee opgezet. Die commissies moeten bemand kunnen worden. Dus de Raad van Commissarissen heeft een zekere afmeting nodig om alle commissies te kunnen bemannen. Het kan best zijn dat iemand lid is van meer dan één commissie, maar het is niet mogelijk om met drie mensen drie of vier commissies te hebben. Dus daar is een zekere variëteit nodig. Een zekere variëteit is sowieso wenselijk vanwege het diversiteitsdenken. Dus de Raad van Commissarissen komt op het getal van rond de tien."

De heer Spanjer vraagt in welke commissies deze drie mensen komen.

De voorzitter geeft aan dat daar later mededelingen over worden gedaan, daar heeft men zich nog niet over gebogen.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Reijnen.

De heer Reijnen merkt op: "Ik heb een vraag naar aanleiding van het informatieblad. Onder de foto staat een jaartal en de naam van een land. Betreft dat het woonland, het geboorteland, of moet dat doorgaan voor de nationaliteit? De nationaliteit Verenigd Koninkrijk bestaat niet, dat is de Britse nationaliteit. Daar wil ik even duidelijkheid over."

Mevrouw Van Meer vraagt om welk blad het precies gaat.

De heer Reijnen geeft aan dat onder de foto een jaartal staat en hij aanneemt dat dat het geboorteland is. Daar staat ook een naam van een land: Nederland en het Verenigd Koninkrijk. Hij vraagt zich af waar dat voor door moet gaan, woonland, geboorteland of nationaliteit.

Mevrouw Van Meer antwoordt dat het in elk geval de nationaliteit is. Het zou ook het geboorteland kunnen zijn, maar dat kan ze niet met zekerheid zeggen.

De heer Reijnen wijst erop dat de nationaliteit Verenigd Koninkrijk niet bestaat. Het is de Britse nationaliteit en het is een Brits paspoort. Niet een Verenigd Koninkrijk-paspoort.

De voorzitter beaamt dat en geeft aan dat men dat misschien iets duidelijker op had kunnen schrijven.

De heer Reijnen geeft aan dat hij dit dan tot leermoment bestempelt.

De voorzitter bedankt de heer Reijnen, stelt vast dat er geen vragen meer zijn en gaat over tot stemming over de voordracht van de heer Thomas. Hij opent de stemming en sluit vervolgens de stemming. De voorzitter stelt vast dat, zoals ook achter hem te zien is, het voorstel tot benoeming van de heer Thomas is aangenomen. Hij feliciteert de heer Thomas.

De voorzitter verzoekt vervolgens mevrouw Clark om naar voren te komen en zich kort voor te stellen.

Ms. Clark states: "I have a very heavy cold today, so I am going to keep my remarks quite short. But cold aside, I was determined to get here this afternoon to really show to you my commitment to joining the Board of such a well-respected company, AkzoNobel. I am really excited to be part of the company and part of the Supervisory Board as it moves on to the next stage of its journey. As you have seen from the chairman, my executive experience has spanned a number of global international companies and I have been leader of businesses that have had complicated supply chains, complex business-to-business relationships and numerous brands, all of which I think is relevant to the business of AkzoNobel. I have also had extensive experience of business transformations, of corporate governance and mergers and acquisitions, both in my executive roles and more laterally in my non-executive roles. I am really excited to be part of the Supervisory Board. I look forward to working with my new colleagues, both on the Board and in the management team and really understanding more about the perceptions of our various stakeholders. Thank you very much."

De voorzitter bedankt mevrouw Clark en opent de stemming voor de benoeming van mevrouw Clark en sluit deze na een aantal seconden. De voorzitter stelt vast dat, zoals ook op het scherm achter de hem is te zien, het voorstel tot benoeming van mevrouw Clark is aangenomen. Hij feliciteert mevrouw Clark.

De voorzitter vervolgt de vergadering met de voordracht van de heer Jaski en vraagt de heer Jaski om een korte inleiding te geven.

De heer Jaski geeft aan: "Goedemiddag allen. Ook ik ben zeer verheugd dat ik hopelijk zo meteen met uw steun mag toetreden tot de Raad van Commissarissen van AkzoNobel. Ik vind het een hele eer om daar bij te mogen zijn en hoop een goede bijdrage te kunnen gaan geven aan de discussie in

die raad. Ook ik heb een langjarige ervaring. Ik ben begonnen bij Philips en heb daar heel kort gewerkt. Daarna heb ik twaalf jaar bij Shell gewerkt, met name aan de chemiekant. Daar heb ik dus een behoorlijke chemie-ervaring opgedaan. Vervolgens heb ik de stap gemaakt naar de Raad van Bestuur van Arcadis, waar ik over een periode van tien jaar heb meegeholpen om de buy-and-build-strategie van Arcadis vorm te geven. Toen heb ik een jaar met mijn familie de wereld rondgereisd en vervolgens ben ik benaderd om CEO te worden van Grontmij. Bij Grontmij was er een heel andere situatie. Het was een restructuringsituatie waarin we moesten proberen het bedrijf weer langs de rand van de afgrond weg te halen. Dat is gelukt, ook met steun van aandeelhouders die daar zeer belangrijk bij zijn geweest. Uiteindelijk hebben we zelf het initiatief genomen om een koper voor het bedrijf te zoeken. Een Zweeds bedrijf heeft toen de onderneming overgenomen. Na een korte pauze, werd ik benaderd om CEO te worden van OFFICEFIRST Immobilen AG, een Duitse vastgoedonderneming die net in een fase zat waarin het via een dual-track verkocht zou worden, of naar de beurs gebracht zou worden. Die dual-track hebben we, ook vanuit het perspectief van de aandeelhouders, succesvol verlopen. Uiteindelijk is het bedrijf verkocht aan Blackstone en daarmee kwam er in maart dit jaar een eind aan mijn tenure bij die onderneming. Ik heb deze zomer kunnen zeilen en ben klaar om een nieuwe fase in mijn carrière in te gaan. Ik verheug me zeer op de samenwerking met de collega's en met bestuur van AkzoNobel en kijk uit naar de discussies."

De voorzitter bedankt de heer Jaski voor zijn presentatie, stelt vast dat er geen vragen zijn over deze benoeming en gaat over tot stemming. De voorzitter opent de stemming voor de benoeming van de heer Jaski en sluit deze na een aantal seconden. De voorzitter stelt vast dat, zoals ook op het scherm achter de hem is te zien, het voorstel tot benoeming van de heer Jaski is aangenomen. Hij feliciteert de heer Jaski.

4 Separatie van de Specialty Chemicals business van AkzoNobel

De voorzitter gaat over tot agendapunt 3, de goedkeuring van de separatie van de Chemicals-divisie van AkzoNobel en vraagt de heer Vanlancker het agendapunt in te leiden.

De heer Vanlancker geeft aan: "Vooraf ook van mijn kant een warm welkom op deze bijzondere aandeelhoudersvergadering en dank ook dat u aanwezig bent, ik zou zeggen dat u nóg maar eens aanwezig bent omdat dit ondertussen een driemaandelijkse gewoonte aan het worden is. Het was inderdaad, op zijn zachtst gezegd, een bewogen jaar. Er is een hele hoop gebeurd. Het was een moeilijk jaar voor de hele Paints and Coatings industrie. Maar ik kan ook zeggen dat er een hele hoop gedaan is en er heel wat positieve dingen gebeurd zijn, waarvoor ik vooraf alvast alle medewerkers van het bedrijf hartelijk wil bedanken.

We hebben op negentien april tweeduizendzeventien de afsplitsing van Specialty Chemicals aangekondigd. Dit is een essentieel onderdeel van onze strategie om groei en waardecreatie bij AkzoNobel te versnellen door het creëren van twee heel sterk gefocuste en sterk presterende ondernemingen: Paints and Coatings aan de ene kant en Specialty Chemicals aan de andere kant. We zijn erin geslaagd om de uitdagingen uit het verleden, zoals bijvoorbeeld het pensioentekort, succesvol aan te pakken. Sinds tweeduizendtwaalf heeft het bedrijf consequent de winstgevendheid versterkt met ongeveer één procent (1%) return on sales per jaar en zijn we erin geslaagd om de

onderneming weer te laten groeien. Tweeduizendvijftien en tweeduizendzestien waren wat betreft de winstgevendheid en vele andere maatstaven recordjaren voor AkzoNobel. Het team heeft ook gebouwd aan een sterke financiële en operationele basis, waardoor we nu de logische stap kunnen zetten met het creëren van deze twee gefocuste ondernemingen. Deze afzonderlijke ondernemingen zullen nog beter en preciezer gepositioneerd zijn om duurzame groei en winstgevendheid in hun markten te versnellen. Beide bedrijven zullen bovendien ook profiteren van de mogelijkheid om hun financiële middelen in te zetten op een manier die tegemoetkomt aan hun heel specifieke en verschillende behoeften.

De vooropgestelde afsplitsing van Specialty Chemicals zal ons in staat stellen het volledige potentieel en de potentiële waarde van beide ondernemingen tot uiting te laten komen. Deze nieuwe strategie zal direct ten gunste komen van de aandeelhouders en andere stakeholders, onder meer door het hogere aandeelhoudersrendement over tweeduizendzeventien en tweeduizendachtien. Tegelijkertijd stelt het ons ook in staat over de komende jaren een langere-termijn-waarde te blijven creëren. Onze toonaangevende en heel goed presterende Specialty Chemicals business is marktleider in de meeste marktsegmenten waarin zij actief is. De onderneming heeft een heel mooi gebalanceerd portfolio met gezonde en stabiele marges en een profiel dat zich kenmerkt door een sterke cashflow. De afsplitsing maakt het voor Specialty Chemicals mogelijk voort te bouwen op deze leidende posities in deze verschillende segmenten. We hebben met het bedrijf een duidelijke visie en een strategie om de financiële resultaten te versterken door voortdurend te streven naar operational excellence en het versnellen van de groei. Wij zien mogelijkheden na de afsplitsing een sprong voorwaarts te maken met Specialty Chemicals door verder te investeren in organische groei en op die manier een aantrekkelijke pijplijn van projecten te realiseren.

Sinds de aankondiging van de afsplitsing hebben wij aanzienlijke vooruitgang geboekt. We liggen helemaal op schema om de afsplitsing te realiseren binnen de geplande termijn van twaalf maanden, dus per april tweeduizendachtien, door óf het sluiten van een overeenkomst voor de verkoop van Specialty Chemicals, óf door het implementeren van de juridische afsplitsing om daarmee twee afzonderlijke beursbedrijven te creëren. Deze vergadering, waarin wordt gevraagd deze transacties goed te keuren, is natuurlijk een belangrijke mijlpaal in dit proces. Ik geef graag het woord aan de heer De Vriese die een samenvatting van het proces zal geven."

De heer De Vriese geeft aan: "Intern wordt hard gewerkt aan het creëren van twee afzonderlijke, losstaande organisaties voor Paints and Coatings en voor Specialty Chemicals. Deze afzonderlijke organisaties zullen al per een januari tweeduizendachtien gereed zijn en ze maken daarmee de weg vrij voor het uitvoeren van de afsplitsing van Specialty Chemicals. We zijn ook druk bezig geweest met de voorbereiding van het zogeheten dual-trackproces om Specialty Chemicals als geheel van AkzoNobel af te scheiden. Dit dual-trackproces is erop gericht om een optimale uitkomst te realiseren. Momenteel overwegen we om Specialty Chemicals van AkzoNobel af te scheiden door ofwel een verkoop, danwel het creëren van twee aparte beursgenoteerde ondernemingen door middel van een juridische afsplitsing. Een uitgebreide toelichting is opgenomen in de documentatie voor deze vergadering die is gepubliceerd op de website van AkzoNobel. Daar is ook het voorstel tot juridische splitsing te vinden.

Het verkoopproces, ofwel de private track, is in volle gang en is opgezet als een gecontroleerde veiling waar meerdere partijen tegelijkertijd aan deelnemen om zo de gewenste concurrentiedruk te verzekeren. Een grote groep, bestaande uit zowel strategische als financiële partijen die hun interesse kenbaar hebben gemaakt, is uitgenodigd om deel te nemen aan de veiling. Het proces wordt strak aangestuurd door AkzoNobel, samen met haar financiële en juridische adviseurs. De juridische afsplitsing, ofwel de public track, wordt tegelijkertijd met de private track voorbereid en biedt de mogelijkheid om Specialty Chemicals als geheel af te spitsen van Akzo Nobel N.V. Als de juridische afsplitsing wordt toegepast, dan leidt dat tot de totstandkoming van twee afzonderlijke beursgenoteerde bedrijven. Aandeelhouders van Akzo Nobel N.V. zullen dan aandeelhouder worden van twee afzonderlijke beursgenoteerde bedrijven: Akzo Nobel N.V., bestaande uit de Paints and Coatings business, en Akzo Nobel Chemicals N.V., bestaande uit de Specialty Chemicals business.

De beslissing voor juridische afsplitsing dan wel verkoop, zal worden genomen op basis van diverse criteria. Belangrijk is welke route de meeste waarde zal creëren voor de aandeelhouders van AkzoNobel. In dit proces zal ook rekening worden gehouden met andere financiële criteria zoals belasting, aansprakelijkheden en pensioenen. In overeenstemming met de fiduciaire verplichtingen, zullen wij ook niet-financiële aspecten in acht nemen, zoals snelheid en timing, risico en zekerheid, en de belangen van andere stakeholders. Aandeelhouders zullen direct profijt hebben van de voorgestelde afsplitsing omdat wij van plan zijn het merendeel van de netto-opbrengst aan hen uit te keren. Dat begint met een voorschot op de opbrengsten van één miljard euro (EUR 1.000.000.000,--) in de vorm van een speciaal dividend in contanten dat zal worden uitbetaald na goedkeuring voor de afsplitsing in deze algemene vergadering. Ik geef nu graag het woord terug aan de voorzitter."

De voorzitter bedankt de heren Vanlancker en De Vriese en biedt de vergadering gelegenheid tot het stellen van vragen over dit agendapunt en geeft het woord aan de heer Janssen.

De heer Janssen merkt op dat hij namens de VEB spreekt en geeft aan: "Allereerst hartelijk dank voor de zeer goede presentaties. Ik heb twee vragen, waarvan er één principieel is. Er wordt op dit moment goedkeuring gevraagd voor een onderhandse verkoop van de activiteiten of een juridische splitsing, maar eigenlijk zijn de voorwaarden nog niet bekend voor aandeelhouders. Dat is natuurlijk vooral een issue bij verkoop omdat de Specialty Chemicals tak maar één keer kan worden verkocht. Mijn vraag is heel concreet: waarom wordt, als het traject van verkoop wordt ingegaan en er meer bekend is, met name natuurlijk de verkoopprijs, niet nog één keer teruggedaan naar de algemene vadersvergadering van aandeelhouders zodat de aandeelhouders dat bod, de verkoopprijs, kunnen beoordelen en voor danwel tegen kunnen stemmen? Dat was mijn eerste vraag.

Dan de tweede vraag. We hebben de circulaire uitgebreid bestudeerd. Dan valt op dat er behoorlijk wat schuld meegaat naar de Specialty Chemicals activiteiten. Ik las dat het zelfs maximaal om twee miljard achthonderd miljoen euro (EUR 2.800.000.000,--) kan gaan. Als we gaan rekenen en de netto schuld uitkomt op een schuldenratio van twee en acht/tiende (2,8), dan schrikken we daar een beetje van omdat de Specialty Chemicals activiteiten redelijk cyclisch zijn. Is het niet onverstandig om zoveel schuld mee te geven met de chemieactiviteiten?"

De voorzitter bedankt de heer Janssen en geeft aan te beginnen met vraag een. Hij herhaalt dat de vraag gaat over waarom men niet nogmaals teruggaat naar de aandeelhouders en geeft het woord aan de heer Vanlancker.

De heer Vanlancker antwoordt: "Dat is omdat die processen zeer intensief zijn en heel snel gaan, dus het is een beetje moeilijk om bij een verkoop te zeggen dat men dat doet en helemaal teruggaat naar de algemene vergadering van aandeelhouders. Ik denk dat het vrij voor de hand liggend is dat wij, net als u, interesse hebben om er een maximale waarde uit te halen. Wij stappen niet zomaar roekeloos het proces in, maar in elk verkoopproces lijkt het moeilijk om er een algemene aandeelhoudersvergadering aan vast te knopen als men een soort veiling heeft zoals de heer De Vriese heeft uitgelegd. Ik denk dat dat ook zelden gebeurt. Bovendien is het zo dat we heel sterk het dual-track, dus de twee paden, willen gaan bewandelen. Die maken het sowieso moeilijk om op het laatste moment nog een algemene aandeelhoudersvergadering in te lassen."

De heer Janssen reageert: "Ik kan daar enig begrip voor opbrengen, maar het punt is wel dat in antwoord op het voorstel van PPG werd gezegd dat AkzoNobel zelfstandig veel meer waarde kan creëren. Een belangrijk fundament onder die waarde is hoeveel er gekregen gaat worden voor de chemieactiviteiten. Er is acht miljard (8.000.000.000) of twaalf miljard (12.000.000.000) genoemd. Op het moment dat het erg laag is of gaat tegenvallen, moet in mijn de optiek het snelheidsargument niet opwegen tegen nog één keer teruggaan naar de algemene vergadering van aandeelhouders zodat daar nog eens netjes over gestemd kan worden."

De voorzitter stelt voor dat de heer Dumoulin daar verder op ingaat.

De heer Dumoulin geeft aan: "Een andere achtergrond, in aanvulling op wat de heer Vanlancker aangaf, is dat in het proces, en dan moet u met name denken aan het verkoopproces, er een moment komt dat er nog één bieder over is. Dan is het natuurlijk de vraag hoe de competitieve tensie in het proces kan worden gehouden. Op het moment dat de laatste partijen in het proces weten dat de onderneming altijd nog naar de beurs kan worden gebracht, dan houdt je tot het laatste moment dat competitieve proces. Dat betekent dat er zowel wat betreft de prijs als de overige voorwaarden de sterkste onderhandelingspositie bestaat. Daarom ziet u dat veel ondernemingen die substantiële delen van het bedrijf afsplitsen en daarvoor naar hun aandeelhouders moeten voor goedkeuring, goedkeuring vragen voor een dergelijke dual-track. Dat is juist ook in het belang van de aandeelhouders."

De heer Janssen reageert: "Toch is dit in feite een carte blanche. Ik begrijp het argument dat u twee partijen tegen elkaar wilt uitspelen, kortgezegd, maar het blijft een punt dat als de opbrengst potentieel heel laag is, aandeelhouders daarover na vandaag eigenlijk niets meer te zeggen hebben. Dat vind ik wel een principieel punt."

De voorzitter antwoordt: "Er komt inderdaad een moment dat u het bestuur moet vertrouwen dat de uitvoering correct zal zijn en dat u de commissarissen moet vertrouwen dat ze daar goed toezicht op moeten houden. Dat moment is vandaag. Wij menen overigens dat dit in het belang is van de integriteit van het proces. Dat menen we echt. Dat hebben we niet alleen zelf verzonnen. Daarover

worden we uitvoerig geadviseerd door banken die zeer veel ervaring hebben met dit proces. Zij hebben dit proces voor ons uitgestippeld en hebben ons aangeraden om ons hieraan te houden."

De heer Janssen merkt op dat acht miljard (8.000.000.000) tot twaalf miljard (12.000.000.000) is genoemd. Men zal begrijpen dat de aandeelhouders daar ook rekening mee houden en daar naar gaan kijken.

De voorzitter geeft de heer De Vriese het woord met betrekking tot de vraag over de schuld.

De heer De Vriese geeft aan: "De kern is dat we twee heel sterke firma's willen neerzetten. Een zeer belangrijk aspect daarbij is de credit rating die deze beide firma's gaan krijgen; een creditrating die ook in lijn moet zijn met de concurrenten. Dat is eigenlijk de bepalende factor waarop we die schuldenrange hebben vastgelegd. De credit rating die we ambiëren of nastreven voor Paints and Coatings is BBB+ en voor de chemietak een investment grade rating die zeer past binnen het competitieve segment."

De heer Janssen reageert: "Ik heb dit uitgebreid in de circulaire kunnen lezen. Dan zie je dat bij de Specialty Chemicals-tak in een moeilijk jaar als tweeduizendacht de omzet en de EBITDA een flinke knauw krijgen. Een netto schuld EBITDA van twee en acht/tiende (2,8) is in het Nederlandse beurslandschap, helemaal voor een cyclische onderneming, al aan de bovenkant. Dan vraag ik me af of het verstandig is om zoveel schuld in die onderneming te stoppen."

De heer Vanlancker antwoordt: "Het is een beetje extreem om de jaren tweeduizendacht en tweeduizendnegen te gebruiken omdat alle chemische bedrijven toen financieel onder water stonden. Men kan geen enkel bedrijf nu zo uitrusten dat het in een totale globale instorting van het financiële systeem ook nog investment grade is. Dat zou niet realistisch zijn. Ik kan in ieder geval bevestigen dat AkzoNobel heel wat testen heeft gedaan met scenario's: tien procent (10%), vijftig procent (50%) en negentig procent (90%) van wat het toekomstplan is. Binnen die contexten is het de bedoeling dat Specialty Chemicals investment grade blijft."

De heer Janssen geeft aan: "Hartelijk dank. Dan misschien nog een vraag. Dit ging specifiek over de schulden, maar we hebben in Nederland meer splitsingstrajecten gezien, bijvoorbeeld PostNL – TNT, en die zijn niet allemaal onverdeeld een succes gebleken. Waren er meerdere risico's die bij deze opsplitsing naar boven kwamen? Kunt u daar iets meer over vertellen? Toen PostNL en TNT uit elkaar gingen, zijn er allerlei issues geweest: de balans was te zwak, er was een pensioendossier, er waren allerlei problemen. Ik vraag me af of er bij deze splitsing ook gekeken is naar deze risico's. Ik neem aan dat dit wel is gebeurd. Kunt u een aantal van die risico's benoemen en bespreken?"

De heer Vanlancker merkt op: "Bij een afsplitsing worden twee bedrijven gecreëerd en dus moet steeds worden gekeken waar de liabilities zijn en waar de risico's tussen bedrijven liggen. De methodologie die we tot nu toe hebben gevolgd voor de afsplitsing, is van een team dat uitsluitend dit doet met heel wat adviseurs en banken erbij. Het pensioenthema is binnen AkzoNobel een heel apart thema. Dus daar is natuurlijk heel speciaal naar gekeken. Er zijn dan ook liabilities die blijven bij het Paints and Coatings bedrijf en andere die overgaan naar Chemie. Dus er is een vrij sterke

inventaris gemaakt van wat de risico's zijn. Die zijn tot in den treure doorgenomen, ook met het Executive Committee en de speciale technische groepen daaromheen. Er zijn heel wat thema's, maar ik denk dat we daar vrij goed doorheen gekomen zijn. Men mag niet vergeten dat het in de structuur van het bedrijf niet één legal entity is. Het is niet één juridische entiteit, maar er zijn heel veel nationale activiteiten en legal entities. Zo bouwt de kerstboom zich op om het bedrijf te gaan vormen. Daarin hebben we een vrij uitgebreid en gedetailleerd zicht gehad."

De heer De Vriese voegt daar aan toe: "We hebben aan het begin van het proces een zeer duidelijke en gedetailleerde risk assessment gemaakt. Alle aspecten die daarin naar boven zijn gekomen, zijn uitvoerig aan bod gekomen. Onder andere de aspecten die door de heer Vanlancker zijn genoemd, maar ook de tijdslijn om klaar te zijn om die separatie door te voeren. Ook hebben we de passende maatregelen genomen om dit te gaan uitvoeren zoals gepland. Tot nu toe liggen we voor alle risicoaspecten nog volledig op schema om ze te voltooien."

De voorzitter vraagt of er nog meer vragen zijn over dit onderwerp en geeft het woord aan mevrouw Van Lamoen.

Mevrouw Van Lamoen geeft aan: "Wij begrijpen de rationale voor het voorstel tot afsplitsing, dus dat zullen we ook steunen. Maar, in lijn met de vorige aandeelhouder, is het voor ons nog weinig inzichtelijk hoe de kapitaalstructuur er na de afsplitsing uit zal zien en hoe de kosten worden verdeeld in de beide scenario's. Daarom twee vragen. Kunt u inzicht verschaffen in de voorziene kapitaalstructuur en de verdeling van overheadkosten in een volledig verkoopscenario? Kunt u ook inzicht verschaffen in de structuur en verdeling van overheadkosten in een IPO-scenario?"

De heer Vanlancker antwoordt: "Vooraf, en dan ga ik de hulp nodig hebben van de heer De Vriese, die houdt van cijfers, het verschil tussen het verkoopscenario en het scenario van afsplitsen en op de beurs noteren is niet zo heel groot omdat we vanaf één januari een soort legal setup hebben. Voor overhead en zoverre maakt dat heel weinig verschil uit."

De heer De Vriese reageert: "Er is een zeer rigide proces gevolgd om bij de overheadkosten te identificeren welke personen bij Chemie horen en welke personen bij Paints and Coatings horen. Dat is in detail doorgewerkt en meegenomen in de hele planning. Er is een duidelijke afscheiding gemaakt die vanaf één januari ook effectief zal zijn. Er zijn natuurlijk altijd activiteiten die een tijd nodig hebben om over te gaan. Daar hebben we zeer duidelijke afspraken over wat betreft service agreements tussen de beide firma's, inclusief afspraken over de looptijd en hoe de kosten worden berekend in die transitieperiode."

Mevrouw Van Lamoen vraagt: "Begrijp ik het dan goed dat hier op termijn ook meer informatie naar aandeelhouders over gecommuniceerd zal worden?"

De heer De Vriese stelt dat in lijn met de normale communicatie naar aandeelhouders zal worden gecommuniceerd over hoe die kosten eruitzien.

De heer Koster merkt op: "Ik ben iemand met echt een Akzo-hart en ik ben tegen de opsplitsing. U ziet wat er gaande is in de painting-industrie. Axalta gaat weer aan onze neus voorbij. Als er niets gebeurt, wordt het steeds kleiner. De winstmarges komen ook onder druk en straks missen we de chemical producten. In de agrarische sector is het zo dat een tak van sport soms wat matig is en er niet bij past. Maar ineens is die mindere tak, omdat alle ogen de andere kant op zijn gericht, toch wat beter. Dus ik betreur het. Waarom zijn er niet twee verschillende companies onder de Akzo-vlag mogelijk? Laten we het alstublieft zo te houden. U staat toch sterker met beide onder één vlag, want dan is het groter, en groot is macht. Ik ben een enorm tegenstander en ik hoop dus dat alles bij elkaar blijft. Als dat niet gaat, zie ik het een beetje somber in. Er is al heel veel geld verbrand. Aan het begin van de vergadering was er een plaatje van twee kleurrijke personen en een vogel erbij. Op het moment is AkzoNobel een beetje aangeschoten wild. Die vogel staat voor de aasgieren die van alle kanten een beetje naar AkzoNobel loeren. Dan bedoel ik de hedgefondsen en PPG, dat zijn ogen nog gericht heeft, en alle zakkenvullende advocaten en wat dies meer zij. Die gaan allemaal plunderen in de richting van AkzoNobel en er wordt veel geld verbrand en dat vind ik heel jammer. Wat mij betreft had het opsplitsingsproces nooit in gang moeten worden gezet; hetzij dat we twee aandelen krijgen of dat het voor een dikke prijs wordt verkocht. Ik laat er een traantje bij.

Dan is er nog iets. Ik schrijf zelf nog weleens wat opties. Hoe gaat het met de opties als er en dergelijk superdividend af gaat? Wordt dat meegerekend als men voor december volgend jaar heeft geschreven? Hoe gaat het straks met de opties? AkzoNobel heeft een roerig jaar achter de rug en ik voorspel u weer een roerig jaar. Dat wilde ik even kwijt. Verder heb ik geen vragen."

De voorzitter bedankt de heer Koster en reageert: "Ik heb zeer veel begrip voor uw emoties. Binnen de AkzoNobel historie hebben we dit meer meegemaakt. Toen destijds de Pharma-tak werd afgesplitst, hebben dergelijke emoties natuurlijk ook gespeeld. U moet weten dat deze afsplitsing iets is waarvan we weten dat het bij onze aandeelhouders bijzonder veel steun heeft. Er is ook veel voor te zeggen. Ik heb echt begrip voor uw emoties. U zegt: samen staan we sterk in een conglomeraat. Als de ene tak niet goed gaat, dan vangt de ander het wel weer op. Dat is het conglomeraatdenken. Maar aan de andere kant worden we daar op de aandelenmarkt ook voor gestraft. Aan het begin van het jaar zagen we dat AkzoNobel een heel grote conglomerate discount had. Dat is ook één van de redenen geweest waarom we op een gegeven moment kwetsbaar waren voor andere overnames. Daar moeten we ook rekening mee houden. Aan de ene kant heb ik zeel veel begrip voor uw emotie en voor wat u zegt. Maar aan de andere kant is de realiteit van de kapitaalmarkten dat dit soort conglomeraatstructuren over het algemeen niet gewaardeerd worden en een penalty krijgen in hun aandelenprijs. Dat geeft ook problemen.

Verder, maar dat is meer for the record, ontken ik ten stelligste dat AkzoNobel aangeschoten wild is. Dat is absoluut niet zo. Het is een kerngezonde firma die een uitstekende winstgevendheid heeft. Die moet weliswaar verbeterd worden, dat hebben we zelf toegegeven in de tweeduizendtweintig targets, maar het is absoluut niet zo dat het geen prima functionerende onderneming is. Laten we dat vooropstellen. Dan uw technische vraag over de opties. Dat weten we niet. We moeten u daar na afloop van de vergadering verder over onderhouden. Ik kan u daar zo geen antwoord op geven."

De heer Dekker geeft aan: "Mijn vragen spitsen zich deels toe op wat in het boekwerk, dat niet is doorgenummerd, is omschreven als zeventien: Akzo Nobel Chemicals N.V. Kijkend naar de situatie, roep ik enige zaken in herinnering. Eén van die zaken betreft de ontwikkelingen destijds rond Organon. De effecten voor de operationele organisatie van Organon zijn nogal ernstig geweest, zoals wellicht bekend is. Dat roept allereerst de vraag op: als we naar AkzoNobel Chemicals kijken, zijn er twee mogelijkheden, zoals die er bij nader inzien, hoewel men dat niet vooraf kon zien, ook bij Organon bleken te zijn. Nu is het voornemen of afsplitsing, of verkoop. Het is in ieder geval helderder dan in de situatie van Organon, laat ik het zo formuleren. Gegeven het feit dat de geschiedenis van AkzoNobel helaas nogal roemrucht is geweest op het gebied van antitrust affaires en dergelijke, is mijn eerste vraag met betrekking tot Akzo Chemicals of er iets is te zeggen over de materialiteit van mogelijke nog lopende antitrustzaken. Hebt u het gevoel dat daar nog materiële elementen in zitten? En, mochten die er zijn, zijn er dan heldere afspraken gemaakt over wat waar terecht komt ten aanzien van eventuele lopende antitrustclaims die mogelijk niet in de balans zijn gewaardeerd, maar die toch een rol kunnen spelen? Daar kunnen ook weleens nadien onverwachte verrassingen in optreden, aangezien er altijd lopende onderzoeken kunnen zijn. Zoals ik al zei, is AkzoNobel in de afgelopen twintig jaar op dit punt nogal roemrucht geweest.

Ik kijk nu naar zeventien en breng een met veel moeite bedongen situatie in herinnering, die toentertijd bekend werd als de splitsing TNT – Post NL, dan zien wij hier dat de beoogde pro forma aangepaste balans per dertig juni uit zal gaan van een pro forma groepsvermogen van zeshonderdacht miljoen euro (EUR 608.000.000,-). Dat staat bij punt zeventien. Van die balans maakt ook immaterieel vast actief van achthonderd eenendertig miljoen euro (EUR 831.000.000,-) deel uit. Dit punt is natuurlijk minder relevant als een grote multinational met stevige kapitalisatie dit onderdeel overneemt, maar is relevanter als het een standalone-situatie wordt. Nu is het punt toch dat er in de huidige accountancy sferen, als de resultaten onder druk komen, belangrijke schommelingen kunnen optreden in de boekwaarde van immaterieel vast actief. Ook van materieel vast actief, maar dat is in zekere zin toch een wat ander hoofdstuk. Gegeven de risico's die er altijd qua cycliciteit zijn en mede gelet op de garanties die in zekere zin geboden moeten worden aan alle medewerkers binnen deze entiteit, vraag ik of u vindt dat er daarmee voldoende solvabiliteit is. Dus mede gelet op de risico's. Investment grade is een mooi begrip, maar in een slecht deel van de cyclus kunnen daar zeer snel wijzigingen in komen en dan staat het bedrijf zo op een non-investment-grade-situatie. Is dit voldoende doordacht, mede gelet op het feit dat nu al voor splitsing of verkoop wordt gezegd dat de aandeelhouders één miljard euro (EUR 1.000.000.000,-) krijgen. Is dit voldoende doordacht en zitten er voldoende buffers in?"

De voorzitter dankt de heer Dekker voor zijn twee vragen en geeft aan dat men zal beginnen met de eerste vraag over antitrustzaken. Hij geeft daarvoor het woord aan de heer Dumoulin.

De heer Dumoulin antwoordt: "Wat betreft mededingingsrechten zijn er op dit moment geen opmerkingen van onze zijde. Er was ook een andere vraag over de wijze waarop we zijn omgegaan met het alloceren van bestaande en toekomstige verplichtingen. Dat vloeyde grosso modo voort uit het feit dat ze ofwel bij het Chemiebedrijf horen, ofwel bij het Paint and Coatingsbedrijf. Dat gaf een duidelijke verdeling. Vervolgens hebben we gekeken of dat een fair split opleverde, ook gezien de omvang van die ondernemingen. Dat was het geval. Ten slotte hebben we ervoor gezorgd, en ook

dat was betrekkelijk eenvoudig, dat in beide ondernemingen ook de juiste kennis en ervaring is om daar op een juiste manier mee om te gaan. Wat dat betreft zijn er geen bijzondere zorgen."

De voorzitter komt terug op de vraag over de kapitaalstructuur en vraagt de heer De Vriese daar nog iets verder op in te gaan.

De heer De Vriese merkt op: "Ik kom even terug op mijn vorige antwoord. We hebben tot doel om twee competitief sterke firma's neer te zetten met een passende credit rating. In het hele proces om dat te bepalen hebben we sensitiviteitsanalyses gemaakt op zowel profit and loss als balance sheet. Op basis daarvan denken we dat de voorgestelde ranges en het demerger proposal perfect verdedigbaar zijn vanuit een sterkte van de balance sheet."

De voorzitter geeft het woord aan de heer Tse.

De heer Tse merkt op dat hij uit Amsterdam komt en geeft aan: "Bij goedkeuring van dit agendapunt, geeft u één miljard euro (EUR 1.000.000.000,--) uit aan speciaal dividend. Mijn vraag is: waar komt dat geld vandaan? Komt het uit de kas van AkzoNobel zelf? Of komt het uit de kas van AkzoNobel Specialty Chemicals? Dus waar komen de liquide middelen uit? Bij een private sale is er een opbrengst. Gaat daar dan eerst het voorschot van één miljard euro (EUR 1.000.000.000,--) af, dan de overige kosten, en gaat daarna pas de vast majority of the net proceeds naar de aandeelhouders? Wat gebeurt er bij een spin-off? Dan krijgt iedere aandeelhouder één-op-één. Waar komt dan die één miljard euro (EUR 1.000.000.000,--) vandaan?"

De voorzitter antwoordt: "Hele goede vraag. Meneer De Vriese, waar haalt u die één miljard euro (EUR 1.000.000.000,--) vandaan?"

De heer De Vriese reageert: "Niet uit mijn achterzak, dat kan ik wel zeggen. Die één miljard euro (EUR 1.000.000.000,--) wordt betaald door Akzo Nobel N.V. Dat miljard komt uit de resultaten die Akzo Nobel N.V. bereikt heeft en wordt gezien als een voorschot op een mogelijke demerger of verkoop van de chemietak. In beide gevallen hebben we een voldoende sterke cashflow om dat miljard te verzekeren en uit te betalen."

De heer Tse reageert: "Bij een spin-off krijgt iedere aandeelhouder één-op-één aandelen. Iedereen heeft dan één-op-één aandelen én er is nog eens een miljard (1.000.000.000) uitgekeerd. U geeft dan dus meer terug aan de aandeelhouders."

De voorzitter antwoordt: "Dat is met schulden. We hebben hiervoor uitgelegd dat er een bepaalde credit rating aan vastzit. Dat bepaalt de schuld die op de balans staat. Bij de uitgave van dat miljard, wordt daar ook rekening mee gehouden. Men wil een firma neerzetten met een bepaalde credit rating en daar hangt een bepaalde schuldenlast aan vast. Hetzelfde geldt voor de andere kant. Bij de Paints and Coatings is er ook een bepaalde credit rating. Maar dat miljard is dus betaald uit wat de cashflow van deze onderneming opbrengt. Daarna worden er twee firma's gecreëerd, elk met hun eigen credit rating. Daar is dat miljard dan al vanaf. Ik kan me voorstellen dat u dat ingewikkeld vindt. Ik vind het zelf ook ingewikkeld."

De voorzitter vraagt of er nog meer vragen zijn en geeft het woord aan de heer Hartman.

De heer Hartman geeft aan dat hij alleen voor zichzelf spreekt en vraagt: "Waar blijft de naam AkzoNobel? Ik neem aan dat u het zich niet kunt veroorloven om die naam te laten kleven aan Verf en Coatings. Die naam hoort veel meer bij de chemie. Misschien is het een triviale vraag, maar de naam AkzoNobel past veel meer bij de Specialty Chemicals en past helemaal niet bij wat AkzoNobel denkt dat er over moet blijven."

De voorzitter reageert: "Nou meneer Hartman, u kunt dit een triviale vraag vinden, maar het is een hele emotionele vraag. Dat kan ik u verzekeren. Misschien dat de heer Vanlancker daar iets over kan zeggen."

De heer Vanlancker geeft aan: "U legt de vinger op de wonde. Daar hebben we al ettelijke avonduren over gepraat. Het is net zoals de vraag wie welk deel van het bestek meekrijgt als het oudste kind het huis verlaat. Daar hebben de ouders beslist dat zij het zilveren bestek zelf houden. Dus het blijft bij de Paints and Coatings afdeling."

De voorzitter merkt op: "Ondanks dat u vindt dat het meer bij de Chemicals hoort. En daar ligt nu het debat, maar daar is een beslissing over genomen. Het blijft bij Paints and Coatings."

De voorzitter stelt vast dat er geen vragen meer zijn en gaat over tot een historisch moment voor AkzoNobel, de stemming over de goedkeuring van de afsplitsing van Specialty Chemicals via verkoop of juridische afsplitsing zoals uiteengezet in de agenda van deze vergadering. Het agendapunt omvat een besluit tot juridische afsplitsing van Specialty Chemicals, overeenkomstig het splitsingsvoorstel op grond van artikel 2:334a lid 3 Burgerlijk Wetboek. De voorzitter opent de stemming en sluit deze na een aantal seconden. De voorzitter stelt vast dat het agendapunt is aangenomen en verzoekt de secretaris het resultaat te noteren.

5 Toelichting op recente ontwikkelingen

De voorzitter gaat vervolgens over tot het laatste punt: "Dit is geen agendapunt, maar gezien de commoties van de laatste weken konden we ons voorstellen dat u daar misschien vragen over heeft. We willen u de gelegenheid bieden die vragen te stellen. Ik vraag de heer Vanlancker een korte update te geven van de recente ontwikkelingen."

De heer Vanlancker geeft aan: "Zoals eerder vermeld, verloopt de afsplitsing van Specialty Chemicals volgens schema. U mag niet onderschatten wat een titanenwerk dat is voor een deel van de groep die hier vertegenwoordigd is. Het is een heel ingewikkelde constructie. Ik kan alleen mijn dank uitdrukken aan het grote team dat hieraan werkt voor de professionaliteit, de punctualiteit en de nauwkeurigheid waarmee dit wordt uitgevoerd. Na de goedkeuring van deze afsplitsing vandaag door de aandeelhouders, zullen wij vanaf één januari tweeduizendachtien beschikken over twee afzonderlijke sterke organisaties binnen AkzoNobel. Daarmee wordt de weg vrijgemaakt voor de daadwerkelijke, de fysieke afsplitsing in april tweeduizendachtien. Ik begrijp de emoties van de heer

Koster. Ik heb zelf de eer gehad om deze organisatie bijna een jaar te mogen leiden. Het is een prachtig team. Het heeft sterke posities. De vrijheid die het oudste kind krijgt, zal alleen maar ten voordele zijn van die activiteiten en van de aandeelhouders. Maar ik deel uw emoties. Het is met een lach en een traan.

Voor wat de Paints and Coatings-onderneming betreft, hebben wij eerder al de eerste stappen aangekondigd voor het creëren van een sterk presterende en gefocuste organisatie. Ondertussen zitten we middenin de implementatie daarvan, onder meer door het opzetten van een totaal nieuwe organisatiestructuur, waar al eerder over gesproken is, en de bijpassende managementstructuur. Alleen al deze eerste stappen zullen ons in tweeduizendachtien onder de streep éénhonderdtien miljoen euro (EUR 110.000.000,-) aan besparingen opleveren. Dat zal, samen met hetgeen er rond de prijzen wordt gedaan, heel sterk bijdragen aan de doelstellingen voor tweeduizendtwillig. Voor het komende jaar verwachten we sterke en positieve ontwikkelingen voor Europa, met misschien een uitzondering voor het Verenigd Koninkrijk, of het nu paspoort betreft of niet, Noord-Amerika en Azië, terwijl Latijns-Amerika naar verwachting zal blijven stabiliseren.

Operationeel ligt onze focus op kostendiscipline, maar ook op het verhogen van onze verkoopprijzen om de hogere grondstofprijzen te kunnen compenseren. De hele coatings industrie is begin dit jaar een beetje verrast door verrassend sterk stijgende grondstofprijzen. Dat trof ook AkzoNobel. Dat heeft de marges onder druk gezet en heeft invloed gehad op de hele sector en wat er allemaal gebeurd is. Het bepalen en het aansturen van de juiste prijzen blijft voor ons, gezien de ontwikkeling van de grondstofprijzen, een hoofdprioriteit gedurende het restant van dit jaar, en zeker ook in tweeduizendachtien als wij kijken naar de grondstofprijzenontwikkeling. Daarvoor hebben we ook nieuwe methodes ontwikkeld. Ook is er een zeer transparante gedetailleerde opvolging van de implementatie hiervan.

Toen de mogelijkheid zich voordeed om te kijken naar een mogelijke samenhang met Axalta was het voor ons een logische keuze om in te gaan op de uitnodiging hiertoe. Wij zochten naar een diepgaande, serieuze dialoog. Maar het was ook belangrijk voor ons het snel tot een conclusie te brengen: hetzij positief, hetzij negatief. Zoals aangegeven, ligt onze focus helemaal op het operationeel high performance bijbrengen van het bedrijf, en een gesprek over een mogelijke fusie leidt daar steeds vanaf. Voor ons was het belangrijk een aantrekkelijke strategische opportuniteit niet voorbij te laten gaan en het heel snel en heel intensief tot een conclusie te brengen en ons dan, afhankelijk van de uitkomst, volledig toe te leggen op de tweeduizendtwillig doelstellingen. We hebben dan ook een serieuze en diepgaande dialoog gehad met Axalta om te kijken of het mogelijk was met een fusie te komen tot een wereldleider in coatings in alle gebieden en in alle regio's van de wereld. Daarover zijn hele goede en constructieve gesprekken geweest tussen beide bedrijven. Er was overduidelijk sprake van een sterke en een uitstekende strategische klik met activiteiten die elkaar heel sterk zouden aanvullen. Daarnaast waren er mogelijkheden voor aantrekkelijke synergievoordelen die de combinatie zouden versterken.

Echter, vanuit het perspectief van AkzoNobel werd alleen overwogen naar scenario's te kijken van een fusie, en geen overname. Wij waren niet bereid een overnamepremie te betalen. Dit mede gelet op de huidige stand en de verwachte ontwikkelingen van de automotive OEM markt die bijvoorbeeld

voor een bedrijf als Axalta van groot belang is. Een heel positieve ervaring in dit proces was dat we werden aangemoedigd door uitstekende en zeer constructieve feedback van onze grootste aandeelhouders die samen met ons het strategische zicht van een dergelijke mogelijke fusie helemaal ondersteunden, maar ook helemaal akkoord waren met de nul premium-gedachte. Begin vorige week kwamen we op basis van een face-to-face gesprek met de mensen van Axalta tot de conclusie dat een scenario zonder betaling van een significante overnamepremie, onwaarschijnlijk was. Daarom hebben we besloten de gesprekken af te sluiten zonder overeenstemming te hebben bereikt. Daarmee wilden we heel snel duidelijkheid verschaffen aan de financiële markten en de aandeelhouders. En daarmee kunnen we ons, na een korte onderbreking, weer volledig gaan toelagen op de doelstellingen voor tweeduizendtintig.

Ten aanzien van overnames en fusies blijven we ons, zoals eerder werd vermeld, concentreren op kleine en middelgrote bolt-on-acquisities. U las deze week over de overname van V.Powdertech in Thailand die onze reeds zeer sterke leiderschapspositie voor poederlakken in Zuidoost-Azië nog verder uitbreidt. Eerder dit jaar hadden we de acquisities van Flexcrete en Disatech; allemaal heel getargete bolt-on acquisities en allemaal in het kader van de tweeduizendtintig doelstellingen. Deze bolt-on overnames zijn een aanvulling op de organische groei die we hebben gerealiseerd in vele onderdelen van onze business, met name in de opkomende markten waar de helft van onze Paints and Coatings-omzet wordt gegenereerd. We blijven bij AkzoNobel, wat Paints and Coatings betreft, heel toegewijd aan onze strategie en doelstellingen. Na de afgelopen maanden van operationele uitvoering, heb ik er alle vertrouwen in dat dit zal leiden tot een significante waarde voor onze aandeelhouders en voor al onze stakeholders op korte, middellange en lange termijn. Ik voel me heel comfortabel om deze tweeduizendtintig doelstellingen te blijven bevestigen. Nu we de steun hebben van de aandeelhouders voor de afsplitsing van Specialty Chemicals, hebben we vertrouwen in een sterke positie voor de chemietak. Maar beide delen van AkzoNobel zijn ook een uiting van een prachtig bedrijf met leidinggevende posities in alle markten in de wereld, met merken als Dulux International en Sikkens aan de Paints en Coatings-kant.

Met alle drukte en alle commentaren zou men haast vergeten dat AkzoNobel heel stevig in de top drie van wereldwijde Paints and Coatings-producenten staat en de enige is die kan praten over een organische groei. AkzoNobel is ook de enige die in de afgelopen vijf jaar elk jaar een betere prestatie heeft neergezet dan in het voorgaande jaar. Daarom zijn woorden als aangeschoten wild helemaal niet van toepassing. De vogel die de aandeelhouders zagen, was een vrolijk fluitende kanarie, en zo wil ik als bedrijf doorgaan.

Onze leidende posities in diverse markten en geografieën geven ons de mogelijkheid onze klanten met deze splitsing nog beter wereldwijd te bedienen, samen met zeer gemotiveerde, zeer gewaardeerde en zeer enthousiaste medewerkers; of ze nu bij AkzoNobel Paints and Coatings zijn dan wel enthousiast, met opgerolde mouwen het chemieproject en het chemieavontuur tegemoet gaan. Daarom ben ik er trots op dat het bedrijf in een heel moeilijke industriële omgeving een heel positieve blik op de toekomst heeft, een heel sterke duurzame filosofie heeft en eigenlijk alleen maar positieve upside heeft."

De voorzitter bedankt de heer Vanlancker en geeft gelegenheid voor het stellen van vragen. Hij geeft het woord aan de heer Keyner.

De heer Keyner geeft aan dat hij namens de VEB spreekt en merkt op: "Laat ik eerst gezegd hebben dat AkzoNobel een mooie firma is en dat de VEB dat ook vindt. Dat wil ik duidelijk gezegd hebben. Ik vind het ook mooi dat zo duidelijk wordt benadrukt dat het bestuur alsmede de commissarissen nog heilig geloven in de targets en de strategie zoals verwoord. Ik wil ook gezegd hebben dat we als beleggers en beleggersvereniging enigszins verbaasd waren over de toenaderingspogingen tussen AkzoNobel en Axalta. Dat was niet zozeer omdat wij niet geloven in consolidatie. Sterker nog, we hebben begrepen van echte experts die de markt goed kennen, dat consolidatie in de markt onvermijdelijk is en dat kostenreductie maar tot een bepaald punt kan gaan. Als men samengaat met andere partijen kan de pijn van kostenreductie op leveranciers worden gedrukt.

Onderhandelingsmacht wordt een stuk groter als men een grotere partij is. De vraag is niet zozeer of AkzoNobel wel een geweldig bedrijf is, want dat is het inderdaad, maar misschien zijn de markten waarin AkzoNobel opereert minder aantrekkelijk en minder geweldig dan men graag zou willen. Vooralsnog geeft dit jaar aan dat de markt minder geweldig is dan we graag zouden willen. Ik denk vooralsnog dat die laatste aanname juist is. Dit jaar geeft aan dat de markt minder geweldig is dan we graag zouden willen. Is consolidatie dan niet onafwendbaar? En is de strategie die AkzoNobel dit jaar duidelijk heeft gecommuniceerd naar beleggers toe, namelijk op eigen kracht met kleine bolt-on overnames zelf als jager optreden, wel zo standvastig? En met name wat er in de laatste maanden is gebeurd, de toenaderingspoging met Axalta, doet mij vermoeden dat u stiekem ook vindt dat grotere fusies of grotere overnames, of misschien een andere partij die u gaat overnemen, op termijn onvermijdelijk zijn. Is uw strategie zoals dit jaar gecommuniceerd zo standvastig en zo solide als u vandaag heeft willen presenteren en ons wil doen geloven?"

De voorzitter geeft aan: "Het antwoord daarop is ja."

De heer Keyner reageert: "Heel duidelijk, we zullen over twee jaar opnieuw kijken."

De voorzitter antwoordt: "Ik herhaal de woorden van de heer Vanlancker. Het bedrijf staat in de top drie en is leidend in vele van de categorieën waarin het opereert, of het nou Deco is of Performance Coatings. Er is nergens geschreven dat men met alle geweld moet consolideren bij een positie in de top drie. Waar staat dat? U leest dat hier en daar eens in de krant. Maar waar staat dat? Er is geen wet die dat voorschrijft. Maar een bedrijf, zeker een dergelijk groot bedrijf, moet er natuurlijk voor zorgen dat het presteert. Vandaar de tweeduizendtweintig doelstellingen. Natuurlijk gaan we geen mogelijkheden uit de weg als we die zien. Zoals zojuist is uitgelegd, was Axalta een hele mooie mogelijkheid. We waren positief bezig met Axalta en wilden een prachtige stap maken om een prachtig Paint and Coatings-bedrijf te stichten. Velen hebben gesuggereerd dat dit een defensieve maatregel van ons was. Ik kan u verzekeren dat dat niet verder van de waarheid had kunnen zijn. Dat was absoluut niet het geval."

De heer Keyner geeft aan: "Ik geloof u ook, en wat ik zeker toejuich, is wat vandaag als eindconclusie is gepresenteerd. Met Axalta is het niet gelukt, met name omdat AkzoNobel niet bereid

was een significante premie te betalen. Dat gaat inderdaad ten koste van zittende aandeelhouders. Als toch wordt gesproken over consolidaties, overnames of overgenomen worden: om waarde te creëren voor de aandeelhouder, is het dan aantrekkelijker om overgenomen te worden dan om zelf duur over te nemen of zelf in een nadelige verhouding een fusie aan te gaan."

De voorzitter merkt op dat dat een heel ander hoofdstuk is en dat het daar deze vergadering niet over gaat.

De heer Koster geeft aan: "Allereerst wil ik mij voor honderd procent (100%) aansluiten bij de woorden van de heer Keyner. Met wat ik zei over aangeschoten wild bedoelde ik niet dat AkzoNobel het zelf is. Ik bedoelde dat er zoveel op u is gejaagd, door PPG en hedgefondsen. Ik denk dat dit een miscommunicatie was tussen ons. Ik voelde me daar niet prettig bij. Dit jaar hebben we drie keer vergaderd. Het is een roerige tijd voor AkzoNobel. Ik hoop dat u het komend jaar in rustiger vaarwater zit, maar ik vraag me nu al af hoeveel vergaderingen er in tweeduizendachttien zullen zijn met alle heibel die er is geweest. Laat ik wel vooropstellen dat ik vertrouwen blijf houden in AkzoNobel."

De voorzitter bedankt de heer Koster en vraagt of er nog vragen zijn. Hij geeft het woord aan de heer Janssen.

De heer Janssen geeft aan dat hij namens de VEB spreekt en geeft aan nog drie vragen te hebben: "De eerste vraag: op wiens initiatief zijn de gesprekken met Axalta eigenlijk begonnen? Tweede vraag is: Axalta kwam voor buitenstaanders een beetje uit de lucht vallen. Dit roept bij ons de vraag op wat AkzoNobel precies verstaat onder kleinere bolt-on acquisities. Kan daar iets meer kleur aan worden gegeven zodat de aandeelhouders daar iets meer helderheid over hebben? Over wat voor omzet en prijzen praat men dan? Ten derde: er werd net gezegd dat de strategie om met Axalta samen te gaan, en het niet doorgaan daarvan door de grootste aandeelhouders werd ondersteund. Wordt daarmee ook gedoeld op Elliott? En als we het toch over Elliott hebben: hoe beoordeelt u op dit moment de relatie met Elliott?"

De voorzitter reageert: "Over dat laatste kan ik duidelijk zijn. Zoals de heer Vanlancker al zei, had dit brede ondersteuning van de grote aandeelhouders. Dat klopt. Dus niet alleen Elliott, maar ook anderen. De relatie met Elliott bestempelen wij als normaal. Mag ik u nog één keer zeggen wat de heer Vanlancker ook heeft gezegd. Eigenlijk heeft hij er impliciet al antwoord op gegeven: dit was geen acquisitie. Dit was een merger en dat is toch iets anders."

De heer Vanlancker geeft aan: "Wanneer begon het allemaal: het was uiteindelijk een vrij spontaan gesprek zoals men in bepaalde trade associations ook ziet. Technisch gezien zijn wij uitgenodigd. In dit verhaal was dat eigenlijk meer een toss-up. Een strategisch samengaan in een fusie heeft ook heel wat industriële logica. Dus vandaar was het ook niet zo moeilijk om te zien wie de eerste pas heeft gezet. Ik kan wel vertellen dat wij zijn opgestapt toen duidelijk werd dat het niet binnen een nul premium-omgeving was. Dat het onverwacht was? Meestal loopt men niet met een spandoek door de straat als men gesprekken met iemand anders aanknoopt. Dan ben ik blij dat het toch een beetje een verrassing voor u was.

Verder was er de vraag wat bolt-on's zijn. Er is een lichte hysterie in de Paints and Coatings-markt rond overnames. Ik wil de indruk vermijden dat we plotseling als klein duimpje overblijven. Wij zijn en blijven na alle consolidaties heel stevig in de top drie. Het probleem is dat daardoor een aantal bedrijven kijkt of ze overgenomen kunnen worden door een groter bedrijf. Ze kijken steeds naar de enorme premies die daarvoor betaald moeten worden. Ik heb al eerder publiekelijk verteld dat men daarom heel zuinig moet zijn op overnames.

Wat betreft bolt-ons, hebben we niet een heel specifiek cijfer in gedachte. Als ik nu een cijfer noem en de volgende bolt-on net iets groter is, zult u zeggen dat hij dat anders heeft verteld. Maar het gaat eigenlijk over relatief kleinere bedrijven met een double digit miljoen euro omzet, maar er kunnen ook uitzonderingen zijn. We kijken voornamelijk naar de kwaliteit van het bedrijf, hoe het past, en hoe het de return on sales in een bepaalde regio verhoogt. Men doet dus een overname van een bedrijf, net als de acquisitie in Thailand die perfect past in wat wij met poederlakken in Zuidoost-Azië doen, en waar de productcapaciteiten en de infrastructuur die ze hebben precies past in onze supply chain en wat we in de markten doen. Het zijn dus echt precisieoperaties in plaats van in het wilde weg beschikbare Paints and Coating-bedrijven over te gaan nemen."

De voorzitter geeft het woord aan de heer Spanjer.

De heer Spanjer merkt op: "We krijgen een superdividend. Dat is leuk. Normaal wordt altijd gezegd wanneer de betaalbaarstelling is van het bedrag, de vier euro (EUR 4,--)."

De heer De Vriese deelt mee dat dit op zeven december is.

De heer Spanjer reageert: "Zeven december komt het ook op de bankrekening. Dat is snel, dat is heel geweldig."

De heer De Vriese merkt op dat het moet worden beschouwd als een laat sinterklaascadeau.

De voorzitter merkt op dat de heer Dumoulin nog aangeeft dat het twee keer sinterklaas is.

De heer Spanjer merkt op: "Ik wilde nog zeggen sinterklaas is net kerst. Normaal heb je eerst de tijd om het in te dienen, en dan pas veertien dagen later ongeveer de betaalbaarstelling. Zodoende vind ik dit wel supersnel."

De voorzitter vraagt of het honderd procent (100%) zeker is dat het op zeven december op de bankrekening staat. Hij verneemt dat dat inderdaad het plan is. Hij geeft het woord aan de heer Beijers voor een volgende vraag.

De heer Beijers geeft aan dat hij particulier is en merkt op: "In de buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders van september is voortdurend gesproken over cultuurverschillen, met name toen over PPG werd gesproken. Ik heb dat woord vandaag nauwelijks of niet gehoord. Ik wil daar op de eerste plaats een verzoek aan koppelen. Wilt u bij verkoop van de chemische divisie aan een andere partij, ook rekening houden met die cultuurverschillen? In het verleden heeft men bij

Organon gezien wat er uiteindelijk is gebeurd. Te betwijfelen valt of de werknemers en het management van Organon daar blij mee waren. Ik hoop dat u daar bij de verkoop van Chemicals rekening mee houdt.

Mijn tweede opmerking betreft de zogenaamde fusiebesprekingen met Axalta. Ik heb u in deze vergadering een aantal financiële argumenten horen noemen waarom dat niet is gelukt. Blijkbaar waren er geen cultuurverschillen tussen AkzoNobel en Axalta? Waarom waren die er niet met Axalta en wel met PPG?"

De voorzitter antwoordt: "Het eerste antwoord is ja. Er wordt altijd gekeken of het past bij de partij waar men iets aan zou verkopen. Dus het vinden van een goed home blijft voor ons belangrijk. Het is dus niet alleen wat er wordt betaald, maar ook of het past bij het bedrijf. We willen altijd een goed huis vinden indien we iets willen verkopen. Dat geldt dus niet alleen voor Chemiedivisie. Dat geldt ook voor andere dingen die we zouden willen verkopen. Daar wordt altijd zorgvuldig naar gekeken. Misschien dat de heer Vanlancker commentaar kan geven op de cultuurverschillen, de cultuurkwestie."

De heer Vanlancker reageert: "Cultuurverschillen hebben minder te maken met het paspoort van waar het bedrijf gevestigd is dan met wat het bedrijf zelf is. Zoals u misschien weet ken ik de Axalta-organisatie merkwaardig goed. Ik heb er ongeveer negen jaar doorgebracht, hoewel dat ondertussen al een tijd geleden is. Ik voelde me comfortabel bij wat die organisatie is, wat ze doen, hoe ze denken, en zo verder. Maar het was ook een heel duidelijk deel van de gesprekken hoe dit samen zou passen. Er waren bepaalde verschillende zienswijzen, maar daar kwam men tamelijk constructief doorheen. Het ene bedrijf is het andere niet. Ik weet niet of men dat in die richting kan gaan plaatsen, maar het was wel degelijk deel van de gesprekken met hen, absoluut."

De voorzitter merkt op: "Vergeet niet dat we de gesprekken altijd als constructief hebben bestempeld. Dat waren ze ook. Het feit dat ze constructief waren betekent natuurlijk we elkaar konden vinden, ook bij issues en bij zaken die misschien gevoelig lagen."

De voorzitter geeft het woord aan de heer Reijnen.

De heer Reijnen heeft aan: "Ik heb op de agenda geen rondvraag gezien dus ik ga ervanuit dat dit vragenronde fungeert als rondvraag. Ik ben iets later binnengekomen, waarvoor mijn excuus, maar het is wel duidelijk dat er een enorme hoeveelheid broodjes de klink in is gegaan. Nu men het over duurzaamheid heeft, moet daar volgend jaar beter naar worden gekeken. Dat moet de heer Burgmans, met roots in de voedingsindustrie, ook aan het hart gaan. Dat was de eerste opmerking.

Ik heb nog een vraag. De naam AkzoNobel is gevallen bij de bende van vier. Dat zijn de vier multinationals die bij het huidige kabinet bewerkstelligd hebben dat de dividendbelasting wordt afgeschaft. Heeft AkzoNobel daar een rol in gespeeld of is ze daar vals in beschuldigd?"

De voorzitter reageert: "Het dividendvraagstuk in Nederland speelt al twintig jaar. Al twintig jaar maakt een aantal ondernemingen van tijd tot tijd hun mening kenbaar. Dit heeft allemaal te maken

met het vestigingsklimaat in Nederland. Waarom speelt dit nu ineens? Dat heeft ook te maken met de Brexit. De Britten stellen hun tarieven ook bij om concurrerend te zijn. Nederland ligt heel erg dicht tegen het Verenigd Koninkrijk aan, dus het is begrijpelijk dat deze kwestie nu is gaan spelen. AkzoNobel heeft daar geen bijzondere rol in, anders dan dat we daar al twintig jaar lang een bepaalde mening over hebben en die van tijd tot tijd kenbaar maken. AkzoNobel is daarin niet anders dan anderen. Ik kan u verzekeren dat er geen speciaal peloton van AkzoNobel is geweest dat in de formatie heeft gezegd dat het nu absoluut aan de orde moest worden gesteld. Ik kan u verzekeren dat wij op dat moment wel wat andere dingen aan ons hoofd hadden.

Uw opmerking over de broodjes is volkomen terecht. Ik zal vragen of daar in het vervolg nota van wordt genomen opdat de broodjes niet worden weggegooid."

De heer Reijnen stelt voor om wat minder te bestellen. Het is prima dat degenen die later binnenkomen een beperktere keuze hebben.

De voorzitter wijst erop dat het Leiden in last is als er te weinig wordt besteld.

De heer Reijnen vindt dat degenen die later komen geen recht van spreken hebben als ze ergens op mispakken omdat zij later komen. Het gaat hem aan het hart dat er veel moet worden weggegooid.

6 Sluiting

De voorzitter stelt vast dat er geen andere vragen zijn. Hij dankt alle aanwezigen voor hun komst naar deze historische vergadering van AkzoNobel en sluit de vergadering.